

“ΜΠΟΥΚΕΤΟ”

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ „ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ”

‘Εσωτερ. δι’ εν έτος... Δρχ. 130 ‘Αγγλίας-Αιγύπτου ... Λίρα 1
‘Εξωτερ. > > ... Φρ. 130 ‘Αμερικής ... .. Δολλ. 5
Αι έξαμνοι και τριμήνοι κατ’ αναλογίαν. Αι συνδρομαί δέον
ν’ απευθύνονται ως εξής: ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ “ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ”, ΑΘΗΝΑΙ. ΤΗΛΕΦ. 200

Το τεύχος τιμάται Δραχμάς 2,50

ΓΑΛΑΤΙΚΗ ΕΥΓΕΝΕΙΑ !

‘Ο Μοντρον, ο φίλος του Ταλλεϋράνδου είχε αιχμαλωτισθεί κάποτε από τον πλοίαρχο ενός αγγλικού πλοίου. ‘Ο αιχμάλωτος έτρωγε στο ίδιο τραπέζι με τους αξιωματικούς και συχνά ο πλοίαρχος εγκρίναιζε μαζί του.

‘Ενα βράδι στο γεύμα που ένας από τους αξιωματικούς του πλοίου προέβλεπε υπέρ του Μοντρον, ο πλοίαρχος εφώνησε.

— ‘Εγώ δέν προλίνω ποτέ υπέρ των Γάλλων. Είνε δλοι τους γουρούνια χωρίς εξαίρεσι.

— Και εγώ, απήντησε ο Μοντρον, προλίνω υπέρ των ‘Αγγλων. Είνε δλοι τζέντλεμαν... αλλά υπάρχουν και εξαίρεσεις.

στον τό θάρος να μου έμολογήσης την αλήθεια !

ΕΚΕΙΝΟΣ. — ‘Αγάπη μου, λατρεία μου, εσύ είσαι η μοναδική μου αγάπη, είσαι η ζωή μου !

ΕΚΕΙΝΗ. — Ναί, είμαι η ζωή σου και δίνεις ραντεβού με την..

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Δέν έδωσα ραντεβού με ζαμιά !

ΕΚΕΙΝΗ. — ‘Ορκίζου μου !

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Σου τ’ ορκίζομαι.

ΕΚΕΙΝΗ. — Μου τ’ ορκίζεσαι στ’ αλήθεια ;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Κοίταξε μέσα στα μάτια μου, μέσα στην ψυχή μου !

ΕΚΕΙΝΗ. — Δέν ξέρω, μά όταν με κοιτάς έτσι στα μάτια, όταν σε κοιτάζω μέσα στα μάτια, νομίζω πως είσαι ένας ανθρωπος τίμιος, καθως πρέπει, ειλικρινής. Συλλογίζομαι όμως τη γούνα και..

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Άδριο θά την έχεις τη γούνα.

ΕΚΕΙΝΗ. — Κι όμως με έχεις απατήσει με άλλη γυναίκα.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Σε παρακαλώ, χροση μου, μην άρχίζεις πάλι τά ίδια...

(Μακάρι σιωπή).

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Στη Μεντόνα βρίσκει ένας τάφος. Στόν τάφο αυτόν, είκοσι χρόνια τώρα πηγαινεί κάθε μέρα μιιά γυναίκα και επισκέπτεται τον άντρα της τό πεθαμένο...

ΕΚΕΙΝΗ. — Σου τό ύπόσχομαι να έρχομαι κάθε μέρα στόν τάφο σου, πρέπει όμως να μου ύποσχεθής και συ ότι δέν θά ξαναίδη; αυτό τό πρόσωπο— με τά στραβά τά πόδια !

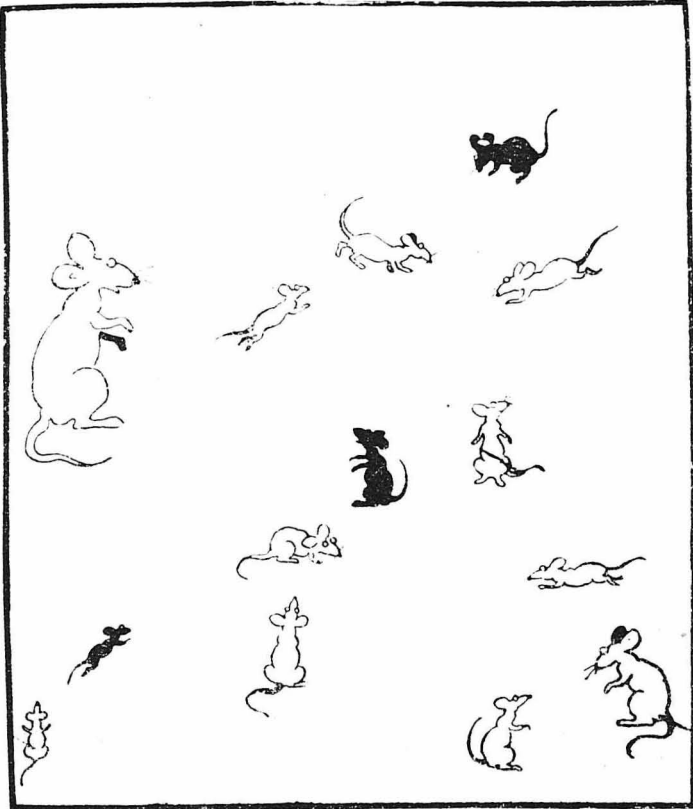
ΕΚΕΙΝΟΣ, (τι να κάνη ; Τό παραδέχεται και της ύπόσχεται).

ΕΚΕΙΝΗ. — ‘Αχ, αγάπη μου, γιά πές μου, γιατί και καλά θέλεις να πεθάνης, αφού σ’ αγαπώ τόσο ; Καλύτερα δέν είνε να ζούμε εύτυχισμένα και να μη μαλώνουμε γιά μικροπράματα.

(‘Αλήθεια, γιατί να μαλώνουνε ; ‘Εκείνη πέτυχε αυτό που ήθελε. Τη γούνα, την ύπόσχεση δι εκείνος δέ θά ξανάβλεπε τίς φίλες του, θά μπορούσε δέ να τού κάνη σκηές για να ξεθυμαίνον τά νεύρα της. Τι άλλο ήθελε ; Κι’ αυτός ; Είνε εύτυχισμένος πού... τον εύνοχώρησε γιά τη σκηή του... τού έκανε !)

Στεφάν Δωρών

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

ΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΚΩΝ

‘Όλα αυτά τά ποντίκια και τά ποντικόπουλα πού υπάρχουν στην εικόνα μπορούν να χωριστούν σε ζεύγη άν τραβήξουμε πάνω σ’ αυτή τρεις γραμμές, καθένας ή διαγωνίους. Πώς θά γίνη αυτό ; Δέν χρειάζεται γιά να τό επιτύχετε, παρὰ όλην σκέψης.
Άδους γίνονται δεκταί μέχρι της 20 Μαρτίου. ‘Εκ τών λυτών θά βραβευνθούν όλοι. Και όσοι μόν έσωκλείουν στον φάκελλον μαζί με την λύση 10 δραχ. θά πάρουν τό «‘Ημερολόγιο του ‘Μιουνιόν» του 1926, τό όποιο τιμάται δρα. 20 όσοι δέ έσωκλείουν δραχ. 15 θά λαβουν έν’ αντίτυπον τού περιφήμου τριμαχτικού μυθιστορήματος «‘Ο Καπετάν Βουκόλακας» τό όποιον τιμάται δρα. 25. ‘Όπως έξοτε, τόσο τό ‘Ημερολόγιο του 1926, όσο και ό ‘Καπετάν Βουκόλακας» είνε απαραίτητα στόν κάθε φιλαναγώστη.

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

I. Κα ρ α μ π α λ η ν, Πάτρας. Τό ποιήμά σας, «Στροφές» καλό όπουδήποτε και δημοσιεύεται.

Χίλιων λογώνε στοχασμοί, πόθοι, λαχτάρες, χαλασμοί περνούνε μπρός μου τώρα δά, σάν μέσα σέ καθρέφτη Διαβολεμένη σιγαλιά, τριγύρω μου ούτε μιιά μιλιιά... μονάχα κάτι λέει ή βροχή, π’ αγάλια όσω πέφτει. Με τη δική μου τη ζωή, μονάχος τώρα πού ή βουή ή χλοολή του κόσμου αυτού, κι ή ζάλη δέ με φτάνει Βλέπω τό δρόμο μου στενό, με μολυβένο ούρανο, ... και πέρα κεί πού καρτερεί τ’ άκάνθινο στεφάνι Βλέπω πως είμαι ορφανός, άπ’ τη ζωή, και ταπεινός στην περιφάνεια γύρω μου — άχ ! ναί — και βλέπω ακόμα Πώς θάνατος γιά τό φτωχό, τό δύστυχο τό μοναχό δέν είνε κείος πού μοναχά, σφραγίζεται με χώμα. .. Κι είνε βαρυνές ή ώρες αυτές—θά πήτε είν’ αυτές γραφτές — Δι λέω... γι’ άλλους Πασχαλιά, και γι’ άλλους Τσιουκνέφτη Είνε ο κόσμος τούτος δώ... και νά... άρχιων και τραγουδω με τό ρυθμό πού μου χτυπά όσω ή βροχή πού πέφτει.

Ρ ά ζ ε, ‘Αροστούλι. Καλά γραμμένα τά «Ψυχογραφήματά» σας, αλλά κουραστικά. Δέν είνε έπίσης και έπικαιρα. Γράψτε και στείλτε τίποτε άλλο. Ν τ ι ν ο ν Πα πα δ ά κ η ν, Χανά. Προς Θεού ! Τι είνε αυτό πού στείλατε με τον τίτλο «Απλότητα» ; Αιμοσιεύουμε εδώ μερικά κομμάτια γιά να λάβουν γνώση τού πράγματος, και οί άναγνώσταί μας και να μάς πούνε κι’ αυτοί τη γνώμη τους, με τό ζήρι στην καρδιά. ‘Ιδού :

‘Ητανε κάποιο μεσημέρι του καλοκαιριού θιαλλοτιζό Στην παιδιακίσια κάμαρή σου σάν έπιπτα... Με τά λενκά της επιπτα τ’ αλλά Με την κουκλιστικια κομψή της τουαλέττα Με τό λευκό στό πλάι γραφειο

Τήν χαρτζίλα
Κι’ δλάνοιχτα χιμόν στο πά-
[τωμα έσταχομένα
Κουραστικά βιβλία τού σκο-
[λειού
‘Εγκαταλειμμένα...
‘Εσύ,
Μαζύ με τό κορμί σου βυθι-
[σμένη
Στόν ίδιο ύπνο,
‘Απλά είλες παραδοθή
‘Απάνω στό σκληρό κρεβάτι
[σου τό εφηβικό,
Κι’ άπλόχωρα ραμένη
Μιά νυχτικιά σέ τούλιγε,
Μιά νυχτικιά με γαρνιτούρα
[νταντελένια
Στους γούρους ;
Κατάλευνη μαζουρά σου ερχό-
[ταν ως τά πόδια
Και βαρύτερη
Θε νάναι δίχως άλλο της μα-
[μάς σου,
Και μες σ’ αυτήνε τη χαρι-
[τωμένη φορεσιά σου
‘Ω πόσο φάνταζε ή σκέψη
[σου ή παιδική
Κι’ ο πόθος σου να φαίνεται
[Μεγάλη
Σ ο β α ρ ή ! .
Θεέ μου τι στάση !
Τά πόδια σου στό προσκερά-
[λι σου τάχες ξεχάσει
Τό ένα άπ’ έδω και τ’ άλλο
[έζει
Γυμνά,
Σάν μεθυσμένη, κλπ. κλπ.
Και παρακάτω γράφτε άκόμα :
Κι’ άπάνω στην άκάλυπτη
[τριανταφυλλένια σάρκα
‘Ενα κουνούπι βρίσκειται γε-
[ρά άπισχοημένο
Τό αίμα σου τ’ άθώο να
ροσφά ;
Παιδούλα είν’ χορτασμένο...
Στυφι κακό έκδικητικό
Τη σάρκα σου παραίζει γιά
[την αιδουστήρηση
Τό βλέπω γίνομαι στοχαστι-
[χός
Και σιγολέω «μου μοιάζει».
Γράφτε λοιπόν πειό λογικά
πράγματα... ! α μ. Ν. Κ ε ρ,
Καρόδοι. ‘Οί στίχοι σας όχι
έπιτυχείς, δυνατώδες. D e o,
‘Ελαχτοι. ‘Οχι, επικαιρον τό
Προτοζουριάνικό σας.